

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0157 van 18 juli 2012
in de zaak 1112/0489/SA/3/0441

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Alain DE JONGE
kantoor houdende te 1702 Groot-Bijgaarden, Alfons Gossetlaan 54, b 11

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de vzw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter DE SMEDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 1 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 22 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle van 12 augustus 2011 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de uitbreiding van een keuken voor een opvangtehuis voor jeugd.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juni 2012.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alain DE JONGE verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Sofia VAN GERVEN die loco advocaat Peter DE SMEDT verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Op de openbare terechtzitting van 6 juni 2012, is de behandeling van de vordering tot schorsing op verzoek van de partijen verdaagd naar de openbare terechtzitting van 4 juli 2012.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 4 juli 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tussenkomende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De vzw ■■■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 13 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 april 2012 de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst werd verzocht om een afschrift van de benoeming van de heer ■■■■■ tot afgevaardigd bestuurder alsook van de (externe) vertegenwoordigingsmacht die de raad van bestuur hem als afgevaardigd bestuurder heeft gegeven, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en minstens neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

Na onderzoek van de door de verzoekende partij tot tussenkomst ingediende stukken verklaart de Raad het verzoek ontvankelijk en wordt het verzoek tot tussenkomst ingewilligd.

IV. FEITEN

Op 11 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “UITBREIDING VAN KEUKEN VOOR OPVANGTEHUIS VOOR JEUGD”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 mei 2011 tot en met 23 juni 2011, wordt een bezwaarschrift ingediend door de huidige verzoekende partijen.

De brandweer van Halle brengt op 1 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle verleent op 12 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening van het gebied:

Door de bestaande bebouwing en de infrastructuur is de structuur van het gebied gekend. De omgeving wordt gekenmerkt door woningen in gesloten verband. Het voorliggend dossier handelt over het hoekgebouw waarvan de tuinzone zich op het naastliggend perceel in de [REDACTED] bevindt. De provincie oordeelde in haar besluit over het tuinhuis dat dit perceel niet op zich staat maar door gebruik als tuin functioneel gekoppeld is met het opvangtehuis.

Voorliggende aanvraag betreft de verbouwing van het opvangtehuis met een volume tot tegen de rechterperceelsgrens en tot een zelfde bouwdiepte als het hoofdgebouw in functie van de realisering van een keuken op het gelijkvloers. Daartoe worden ook intern enkele muren opengemaakt. De bestaande rechter gemene muur heeft een hoogte van 3.7 m hoog ter hoogte van achtergevel, daarna verlaagd tot 2.65 m in het midden en tot 2.22 op het einde. Deze wordt verhoogd met 0.7 meter op het tussen gedeelte en 1.1 meter op het achterste deel.

De rechterbuur diende ter zake bezwaar in omwille van vermindering van zon- en lichtinval. Dit zal inderdaad een vermindering van licht- en zoninval betekenen voor de binnenkoer van de rechterbuur. Omwille van de specifieke perceelsconfiguratie is het perceel van bezwaarindieners echter weinig diep waardoor er geringe buitenruimte overblijft, hetgeen op zich een onvoldoende reden is om aanvaardbare stedenbouwkundige uitbreidingen op naastliggende percelen te hypothekeren. De bouwdiepte van het te verbouwen gebouw meet 15.55 langsheen de [REDACTED] en 16 meter langsheen de rechterperceelsgrens. Deze bouwdiepten liggen in de lijn van de algemeen aanvaarde stedenbouwkundige norm van 15 meter op het gelijkvloers en zijn resultaat van de plaatselijke perceelsconfiguratie. Achter het gebouw bevindt zich de tuin van het opvangtehuis (de deputatie stelde in zijn vergunning voor de tuinberging dat dit achterliggend perceel niet volledig op zich staat maar door gebruik als tuin functioneel

gekoppeld is met het opvangtehuis – BH/2007/164). Een uitbouw tot de voorgestelde bouwdiepte is aanvaardbaar onder de voorwaarde dat het achterliggend perceel steeds functioneel verbonden dient te blijven met het hoofdgebouw.

Qua materiaal wordt er gewerkt met grijze trespa panelen en pvc schrijnwerk hetgeen aanvaardbaar is.

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden :

-het perceel [REDACTED] dient steeds in functioneel verband te staan met het perceel [REDACTED]

-zich strikt te houden aan de voorwaarden in het advies van de brandweer dd.01.06.2011

-de kosten te dragen van het eventueel verplaatsen van toestellen van openbare nutsvoorzieningen (water – palen – elektriciteit – signalisatie enz.) evenals voor het rooien of verplaatsen van sierbomen of baanbeplanting in het openbaar domein.

- de initiatiefnemer bij appartementsgebouwen heeft de verplichting om de geldende reglementering, uitgevaardigd door de distributienetbeheerder Iverlek voor elektriciteit en voor aardgas, inzake de distributie van elektriciteit en gas naar en in appartementsgebouwen strikt na te leven. Deze reglementering kan op eenvoudig verzoek verkregen worden bij de genoemde distributienetbeheerder en is tevens raadpleegbaar op de website van de distributienetbeheerder via www.iverlek.be

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 20 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 november 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 20 december 2011 beslist de verwerende partij op 22 december 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. De aanvraag is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woongebied.

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

b) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. De aanvraag voorziet in een verbouwing met een kleine toename van de bebouwde oppervlakte. De uitbreiding valt onder de ondergrens van de toepassing van de provinciale verordening op het afkoppelen van hemelwater. De aanvraag houdt dus geen wezenlijke vermindering in van de infiltratiecapaciteit van de bodem. Er dienen geen bijzondere maatregelen te worden vooropgesteld. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden

dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) Het hoekperceel zal na de werken 100% bebouwd zijn, maar het blijft beschikken over een volwaardige buitenruimte door de functionele koppeling met het aanpalende perceel aan de [REDACTED]. De twee percelen hebben een eigen kadastrale nummer en zouden in theorie een eigen invulling kunnen krijgen, maar door de bouw van de keuken met een groot raam en toegang op de perceelsgrens tussen beide percelen, wordt de functionele verbondenheid tussen de percelen door de gevraagde werken bestendigd.

De perceelsconfiguratie en de bestaande bebouwing op de percelen in de onmiddellijke omgeving van het perceel in kwestie, laten een eigen ontwikkeling van het perceel dat als tuin bij het centrum gebruikt wordt amper toe. De invulling met een woning van gemiddelde grootte (met een bouwdiepte die aansluit op de woning [REDACTED] nr. 85) zou nefaste gevolgen hebben voor de leefbaarheid van het hoekgebouw én de rechtsaanpalende woning aan de [REDACTED]. Beide gebouwen zouden volledig ingesloten worden en in de rechtsaanpalende woning zou amper zonlicht kunnen binnendringen. Minstens over een afstand van 3 à 4m, dus over de helft van de breedte van het perceel, zou het gabariet van het hoekgebouw moeten gevolgd worden. Het bebouwbaar volume zou in dat geval echter te klein zijn voor de realisatie van een eigentijdse woning. Het ligt bijgevolg voor de hand dat het aanpalende tuinperceel ook omwille van de beperkte bouw mogelijkheden gekoppeld zal blijven aan het hoekperceel. Een uitbreiding van het hoekgebouw over twee bouwlagen en een zadeldak, in het verlengde van het gabariet van het hoekgebouw, blijft uiteraard mogelijk.

d) Als gevolg van de bebouwing op hoekpercelen, waarbij aangesloten wordt op 2 straatgevels, is een grotere beslotenheid van de buitenruimte op de onmiddellijk aanpalende percelen onvermijdelijk bij bebouwing in gesloten bouworde. In een dicht bebouwde omgeving heeft een aanpalend gebouw altijd invloed op de lichtinval van aanpalende eigendommen. Daarbij is de te verwachten verdraagzaamheid tegenover omliggende bebouwing groter in dicht bebouwde, stedelijke omgevingen dan in landelijke gebieden, waar de bouwwerken doorgaans op grotere afstand van elkaar staan ingeplant.

Het perceel sluit aan de zijde van de [REDACTED] aan op kleine percelen met een hoge bebouwingsgraad. Aanbouwen tot op de achterste perceelsgrens komen er nog voor. De niet bebouwde ruimte van het hoekperceel en de 3 naburige woningen is zeer beperkt en, op het aanpalende perceel na, herleid tot een verharde koer. De woningen zijn met de achtergevel zuidwestelijk georiënteerd, waardoor er, mede door de bestemming als tuin van het zuidelijk aanpalende perceel, toch nog voldoende zonlicht in de tuinen binnenvalt. De tuintjes zijn van elkaar afgescheiden door tuinmuren of aanpalende aanbouwen.

In functie van het behoud van voldoende lichtinval is het belangrijk dat de kleine tuintjes maximaal begrensd worden tot een aanbouw die beperkt blijft tot 1 bouwlaag. Het verschil in zonlichtinval tussen een tuinmuur (met een normale hoogte van $\pm 2.00\text{m}$) en een gelijkvloerse aanbouw met plat dak behoort voor een zuidwestelijk georiënteerde tuin als een te aanvaarden hinder voor het aanpalende perceel. Ten opzichte van de bestaande situatie wordt in voorliggende aanvraag de muur op de perceelsgrens over een gemiddelde diepte van 2.00m opgetrokken met 0.70m en over een diepte van 2.50m met 1.10m. De buitenhoogte van 3.50m ten opzichte van het maaiveld (en 3.12m t.o.v. het aanpalende perceel) komt voort uit de bestaande binnenvloer (0.30m boven het maaiveld) en een normale binnenhoogte van 2.70m. Het verschil in binnenhoogte met de bestaande ruimten in het hoofdgebouw wordt opgevangen door een vals plafond. De

constructie heeft voor een aanbouw met 1 bouwlaag en plat dak, aanvaarbare afmetingen.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- omwille van de plaatsing van het raam en toegang op de perceelsgrens enerzijds en de beperkte bouwmogelijkheden anderzijds, zal het aanpalende (tuin)perceel aan de [REDACTED] functioneel verbonden blijven met het hoekperceel; hierdoor wordt de draagkracht van het perceel niet overschreden;
- het verschil in zonlichtinval tussen een tuinmuur (met een normale hoogte van $\pm 2.00\text{m}$) en een gelijkvloerse aanbouw met plat dak behoort voor een zuidwestelijk georiënteerde tuin als een te aanvaarden hinder voor het aanpalende perceel.

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden opgelegd te worden:

- de muur wordt aan de zijde van het aanpalende perceel op een esthetische manier afgewerkt, in overleg met de eigenaar van het aanpalende perceel;
 - het aanpalende perceel dat in gebruik is als tuin bij het centrum dient steeds in functioneel verband te staan met het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft;
 - het voorwaardelijk gunstig van de brandweer van 1 juni 2011 na te leven.
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 16 januari 2012 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de raadsman van de verzoekende partijen. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 1 maart 2012, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

“ ...

Verzoekers zijn eigenaar en tevens bewoner van de woning die is gelegen onmiddellijk naast de percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft (**Stukken 2 en 3**). Verzoekers hebben alleen al omwille van het nabuurschap een onmiskenbaar belang.

Vooreerst is de ligging van de percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft dusdanig dat verzoekers door de vergunde werken zouden worden benadeeld. De eigendom van verzoekers grenst immers aan de zijkant van het voor uitbreiding vergunde opvangtehuis voor jeugd, VZW [REDACTED] (**Stuk 7**).

Hinder van allerlei aard zorgt er bovendien voor dat verzoekers door de realisatie van de vergunde werken een vermindering van het genot van hun eigen eigendom zal leiden:

- vermindering van licht- en zoninval
De uitbreiding van de keuken voor het opvangtehuis voor jeugd zorgt ongetwijfeld voor een toename van hinder. Door de verhoging van de gemene muur zal er immers geen zonlicht meer zijn in de tuin van verzoekers. Op het plan in **Stuk 8** staat het zuiden aangegeven. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben verzoekers hun woning recent aangekocht en gerenoveerd. Een doorslaggevende motivering om het huis te kopen was juist de mogelijkheid om een stadstuin aan te leggen. Daar waar zij momenteel kunnen genieten van zoninval heel de dag door, zal dit na de werken van VZW [REDACTED] niet meer kunnen.
 - toename van visuele hinder
Daarnaast heeft de realisatie van de vergunde werken wel degelijk een invloed en een zeer verregaande invloed op het uitzicht van het gebouw, althans gezien vanaf de eigendom van verzoekers. De vergunde bouwwerken hebben tevens een nefaste invloed op de leefomgeving van verzoekers; zij verliezen immers het genot van hun pas aangelegde tuin.
- ...”

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen en stelt dat het verwijzen naar de naaste ligging van de percelen niet volstaat. De tussenkomende partij werpt op dat de afname van licht- en zoninval waarop de verzoekende partijen zich beroepen niet concreet en waarschijnlijk worden gemaakt. De tussenkomende partij stelt dat uit de overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de bestreden beslissing blijkt dat de aanpalende woningen in de [REDACTED] voldoende zonlicht blijven ontvangen.

De tussenkomende partij stelt dat ook de visuele hinder niet concreet wordt gemaakt en dat de verzoekende partijen de 'karakterloze muur' lijken te viseren. De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen reeds op deze muur uitkijken en dat in de bestreden beslissing de voorwaarde wordt opgelegd om de muur in overleg met de eigenaar van het aanpalende perceel op een esthetische manier af te werken.

3.

De verwerende partij stelt wat betreft het belang van de verzoekende partijen zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

Met de tussenkomenende partij is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen in het licht van het voorgaande niet bijgetreden kunnen worden in zoverre zij lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat in de onmiddellijke nabijheid is gelegen van het perceel waarop de bestreden beslissing slaat, hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Er valt niet te betwisten dat de verzoekende partijen een verminderd woongenot (vermindering licht- en zoninval, visuele hinder) kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De mogelijke vermindering van lichtinval wordt in de bestreden beslissing overigens niet ontkend.

Er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund. De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel zodat zij kunnen aangemerkt worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

3.

De exceptie van de tussenkomenende partij kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Standpunt van de partijen

Op de openbare terechtzitting van 6 juni 2012 verklaart de raadsman van de tussenkomenende partij dat geen aanvang zal genomen worden met de uitvoering van de werken en dit in afwachting van een uitspraak door de Raad omtrent de vordering tot vernietiging. Op 19 juni 2012 bevestigt de raad van bestuur van de tussenkomenende partij schriftelijk dat zij de werken niet zal uitvoeren tot aan de uitspraak van de Raad omtrent de vordering tot vernietiging.

De verzoekende partijen bevestigen dat zij in dat geval niet langer aandringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Hoewel het voornemen van de tussenkomenende partij om geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing hangende de procedure voor de Raad, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen middels de voorliggende vordering tot schorsing wensen te

voorkomen, op zich niet wegneemt, kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevolen worden indien deze voor de verzoekende partijen nog enig nuttig effect kan hebben.

Gegeven de uitdrukkelijke verklaring van de tussenkomende partij, evenals de instemming van de verzoekende partijen, komt het de Raad voor dat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald kan worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot uitvoering van de middels de bestreden beslissing vergunde werken zou overgaan, kan de Raad, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van de verzoekende partijen, overgaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0489/SA/2/0441.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER